

„Med hvilken Begrundelse anser Undervisningsministeren sig berettiget til uden om Rigsdagen at gennemføre en ny Retskrivning?“

Fremme af Forespørgselen vedtoges $21/1$ (F. Sp. 1306).

Forespørgselen foretoges $22/1$ (F. Sp. 1343).

Som Begrundelse for Forespørgselen udtalte *Ordføreren for Forespørgerne* (Knut Kristensen) bl. a.:

„Gennem den højtærede Undervisningsministers Udtalelse til Dagspressen har vi faaet den Opfattelse, at den højtærede Minister paatænker at gennemføre en Ændring i vore Retskrivningsregler for Folkeskolen og for Skolerne i det hele taget gaaende ud paa i meget stor Udstrækning at erstatte de store Bogstaver i Navneord med smaa Bogstaver, og at han ønsker at gennemføre dette uden at forhandle med og sikre sig Rigsdagens Tilslutning til denne Reform. Det er det, der har foranlediget os til at stille Forespørgselen, og jeg mener, at denne for saa vidt taler for sig selv, Jeg skal kun knytte nogle faa Bemærkninger dertil.

Hvad man nu end vil mene om denne Ændring eller Reform, eller hvad man vil kalde den, er det jo et Spørgsmaal, der har været meget stærkt fremme gennem mange Aar, og som der har været megen Strid om, og det er min Opfattelse, at det vilde være uheldigt, om en Mindretalsminister gennemførte en saadan Ændring eller Reform uden at sikre sig Tilslutning fra Rigsdagens Flertal — Rigsdagen er vel nok den eneste i alt Fald fuldgyldige Repræsentation for Befolkningen, som findes her i Landet. Jeg skal slet ikke komme ind paa, hvorvidt denne Ændring eller Reform er et Fremskridt eller det modsatte — jeg vilde næsten tro, at der ogsaa blandt dem, der har stillet Forespørgselen, er forskellige Meninger derom —, det er ikke det, Sagen drejer sig om for os, men det er dette, om det er rimeligt og rigtigt, at Ministeren foretager denne Ændring uden at sikre sig, at der er et Flertal i Rigsdagen, som er enig med ham om, at denne Ændring bør foretages.

Ministeren har jo — ogsaa ifølge Dagspressen — udtalt, at det ikke var et Lovgivningsanliggende, men at det var et Spørgsmaal, som han kunde afgøre uden at høre Rigsdagen. Det nærer jeg heller ikke Tvivl om, at Ministeren har Ret i rent juridisk, men derfor er det ikke sikkert, at det er heldigt, og det er ikke sikkert, at Rigsdagen og Rigsdagens Flertal mener, det er heldigt, og da Rigsdagen ogsaa har den Opgave at kontrollere Administrationen, kan den derigennem have Indflydelse paa, hvad Ministrene foretager sig, i alt Fald slipper godt fra at foretage sig. Som sagt, det er ikke selve Sagens Realitet, smaa eller store Bogstaver, der er det afgø-